

І скільки я верстов поміряв,  
І скільки я стовпів пройшов, —  
Розвіяв дні, неначе пір'я,  
І стер, як пару підошов.

Малими вийшов я ногами,  
І ріс, міцнів я у ходьбі,  
Мої пісні поглинув гамір  
Таких же, як і я, рабів.

Цвітуть там верби кожне літо  
І червоніє верболіз,  
Я ще не виріс, щоб летіти —  
Малим жучком у світ поліз.

І дивувалися смереки,  
І жалкував, зідхав ручай...  
Одних сорок глузливий скрекіт  
Хрипів: "Іди і не вертай".

Не знаю я, чи прийде вечір,  
Чи буде ранок ще коли,  
Щоб на мої похилі плечі  
Гірськими росами полив.

Не знаю я... Я переміряв,  
Я стільки вже верстов пройшов...  
Розвіяв дні мої, як пір'я,  
І стер, як пару підошов.